

Dana DRÁBOVÁ

Dana Drábová je nezpochybnitelnou a uznávanou šéfkou českého jaderného dozoru. To, že naše jaderné elektrárny jsou v mezinárodním měřítku hodnoceny velmi vysoko, je i její zásluhou. Své odborné schopnosti zúročuje jako členka různých kontrolních misí po jaderných elektrárnách na celém světě působením v nejvyšších orgánech sdružení západoevropských jaderných dozorů či Mezinárodní komise pro atomovou energii, kde se nyní výrazně podílí na tvorbě standardů jaderné bezpečnosti.

LAUDATIO k poctě paní Dany Drábové při příležitosti jeho vyznamenání Medailí Jiřího z Kunštátu a Poděbrad, krále českého, za osobní přínos v oboru a k integraci v rámci Evropy.

Pochválit Danu Drábovou je samozřejmé a zdá se být jednoduché. Pochválit Danu Drábovou je ale v podstatě hrozně těžké, pokud se člověk nechce opakovat.

Ve své drobném příspěvku k její poctě bych hrozně rád začal takto: *Danu znám od malička. Už na pískovišti si stavěla bábovičky ve tvaru jaderných elektráren a ty bábovičky byly tak bezpečné, že jí je nikdo nerozkopnul.* Bohužel, nebyl jsem u toho. Danu jsem poznal až jako mladou vědeckou pracovníci intenzivně se zabývající problematikou ochrany před ionizujícím zářením. Již tehdy, v post-černobylském období, bylo poznat, že získané výsledky umí pečlivě interpretovat a kvalitně obhájit. A to ji provází dodnes. Díky své odborné erudici důslednému lpění na regulatorní bázi jaderné bezpečnosti se stala předsedkyní našeho jaderného dozoru a uznávanou expertkou nejen v rozměru evropském, ale i celosvětovém.

A ještě jedna věc Danu zdobí. Ač státní úředníci pohybující se na ostří nože, nebojí se, díky svým interpretačním schopnostem, zapojit do debaty o jaderné energetice a argumentovat tak kvalitně a důvěryhodně, že v široké frontě oponentů nemá konkurenta. A média ji mají ráda – to je u jaderníků téměř neuvěřitelné. Ale dost bylo chvály. Dano – blahopřeji a vím, že medaile Jiřího z Poděbrad se ocitá ve správných rukou.

Jiří Marek,
konzultant a jaderný veterán

Dana Drábová získala inženýrský i doktorský titul na Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT v Praze. Ve Státním ústavu radiační ochrany (který od roku 1996 vedla) zahájila svoji vědeckou kariéru; nyní je již 15 let předsedkyní Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. Díky svým odborným kvalitám získala respekt nejen doma, ale i v evropském a celosvětovém měřítku. Je členkou vědeckých rad několika našich technických univerzit a výzkumných institucí, byla předsedkyní Asociace západoevropských jaderných dozorů a místopředsedkyní Rady guvernérů International Atomic Energy Agency a v několika orgánech IAEA dosud pracuje.